

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház-utca 95. sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSEI AR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bélyeg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknél kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

44. szám.

BRASSO, Csütörtök, április 16-án.

I-ső évfolyam 1885.

Erdélyi magy. hirlapírók egyesülete.

Brassó, 1885. április 15.

Az erdélyi magyar kulturegylet megalakulásával egyidejűleg két zsurnalisztikailag fontos ügy lépett megoldásának első stádiumába. Lapunk szerkesztője közelebből két indítvánnyal állott elő, az első lapunkban és a „Kolozsvári Közlöny“-ben, a másodikat a „Magyar Polgár“-ban hozva nyilvánosságra.

Olvasóink emlékezhetnek még az erdélyi magyar hirlapírók egyesületének eszméjére.

Az eszme felvettett és visszhangra talált s alig alakult meg a kulturegylet, a Kolozsvárt összegyűlt hirlapírók is értekezletet tartottak. Az eredmény teljesen kielégítő.

Az értekezlet elfogadta Sztérenyi József indítványát és kimondotta egy ily egyesület felállításának szükségét.

Megegyeztek abban, hogy az erdélyi magyar sajtónak állást kell foglalnia egyrészt a nemzetiségi sajtó ellen, másrészt egy némely magyarországi lap túlkapásaival szemben, mely ellen egyesek hiába küzdenek, — de nem is küzdhetnek.

Megegyezett az értekezlet abban is, hogy vannak más közös érdekek is, a melyeket előmozdítani szintén csak társulás által lehet. — Az értekezleten igen sok ily érdek vettettett fel, a mi már maga is elég garancia arra, hogy az erdélyi magyar sajtó érzi egy ily központi közeg szükségét.

De hogy az ügy mielőbb megvalósíttassék, nehogy ezen életképes terv is csak terv maradjon, az értekezlet egy háromtagú bizottságot küldött ki, a melynek kötelessége leendő mielőbb alapszabály-tervezetet készíteni s azt az erdélyi magyar lapok szerkesztőinek megküldeni és ugyanekkor az alakuló-gyűlés megtervezéséről gondoskodni.

Okunk van hinni és remélni, hogy csak rövid idő választ el ezen egyesület megalakításától, melynek hiányát oly régen érezzük, s ezt annál is inkább, minthogy e bizottság tagjainak, Ajtai Albert, a „Magyar Polgár“ szerkesztője és Tuzsai, ugyane lap dolgozótársának munkássága, de különösen Sándor Józsefnek bámulatra méltó tevékenysége kezesség arra, hogy az eszmét megvalósítani is fogják.

Ez az egyik. — De ugyanazon értekezlet szerkesztőnknek egy másik indítványával is foglalkozott.

A nagy-szebeni esküdtszéket fel kell osztalni; ez a magva az indítványnak. Nem szabad megtérni egy oly nemzetiségi fészekben, mint Nagy-Szeben, esküdtszéket. Az esküdtek kizárólag szászok lévén, természetes, hogy védelmökbe fogják a nemzetiségi sajtót. Bizonyosság erre az ismeretes két utóbbi sajtóper, a melyeket a királyi ügyészség a magyar állam-eszme elleni lázítás miatt indított meg két szebeni román lap ellen. Habár az izgatás és lázítás kézzelfogható volt, az esküdtszék fölmentette a vádlottakat.

S mit jelent ez? Jelenti azt, hogy Magyarországon szabad izgatni az állameszme ellen, megengedi ezt maga a törvény. De jelent ez mást is. Jaj annak a magyar embernek, a ki ily bíróság elé kerül! Pedig nem lehetetlen, hogy egy más nemzetiségű magánvádló keresetet indítson magyar lap ellen. Ez volna az első áldozat. A magyar sajtó ismét feljajdulna ekkor, de mit használna az?

Át kell helyezni az esküdtszéket Nagy-Szebenből. Ezt a kormány sem ellenzi. Csak-hogy a kormányt sürgetni kell, az érdekelt köröknek kell azt kérni. S ki volna közelebből érdekelve, mint az erdélyi magyar sajtó? Ennek kell tehát a törvényhozástól azt kérni.

Ez volt a második indítvány, melyet az értekezlet szintén magáévá tett.

Egyhangulag mondatott ki ennek szükségése, mert a magyar sajtó ez esetben valóban ki van szolgáltatva a nemzetiségeknek. — A kérvény szerkesztésével Sándor József bizatott meg, az aláírások pedig körözés útján fognak történni.

Ime a két fontos határozat; mindkettő érinti közvetlenül a sajtót, de közvetve a közönséget.

A kulturegylettel egyidejűleg fog megalakulni a hirlapírók egyesülete; mindkettő hivatalos lesz terjeszteni Erdélyben a hazafiságot és magyar szellemet.

Belföld.

Az országgyűlés folyó ülésszaka valószínűleg május 23-án fog királyi leirattal bezártni. A képviselőház a jelen ülésszak még hátralevő részében a részint már napirendre tűzött és részint előkészítésben levő ismert törvényjavaslatokon kívül alig fog egyebet tárgyalni, s nem valószínű, hogy a vizjog-

ról szóló törvényjavaslat tárgyalása, miután arra alig jut elegendő idő, az őszi ülésszakra fog halasztatni.

A horvát regnikoláris küldöttség által kiküldött hármass bizottság csak a legközelebbi napokban kezdi meg működését, minthogy a bizottság két tagja, Zsivkovics és Miskatovics képviselők a pénzügyi bizottság tanácskozásai által szakadatlanul igénybe voltak véve s azonfelül a nagy terjedelmű anyag rendezése huzamosb időt kíván. Ugyanis a czimer eset után minden oldalról a kiegyezési törvény állítólagos megsértésére vonatkozó panaszok merültek fel, amelyeket azonban közelebből megvizsgálva bajosan lehet törvénysértésnek magyarázni. Az albizottság, illetőleg az előadó feladata lesz, mind e felszólalásokat, panaszokat és részleteket vizsgálat alá venni, hogy azután konkrét javaslatokkal lépjen a regnikoláris küldöttség elé. A horvát gyűlés működésének újból való megkezdésével a regnikoláris küldöttség is megkezdí érdemleges munkálatait, e szerint tehát ma még nagyon bajos dolog lenné megállapítani, mily követelésekkel fognak majd a horvátok előállni.

Országgyűlés.

A képviselőház 13-án tárgyalta és rövid vita után elfogadta a szered-galgócz-lipótvári összekötő vasut-ról szóló törvényjavaslatot. Rakovszky István előadó ismertette a javaslatot. Helfy Ignác kifogásolta, hogy a kormány ismét visszatér a kamatbiztosítási rendszerre és csak az esetre nyilatkozott hajlandónak a törvényjavaslat elfogadására, ha a kormány megnyugtató felvilágosításokat ad arra nézve, hogy az állam érdekei kívánják a tervezett intézkedéseket. Horánszky Nándor egyáltalán nem fogadja el a törvényjavaslatot, mert nem akar az osztrák-magyar vasutársulatnak újabb kedvezményeket nyújtani. Horváth Gyula elfogadja a törvényjavaslatot, de határozati javaslatot nyújt be a fegyverház-csongrádi helyi érdekű vasut kiépítése érdekében. Pantocsek Rezső az általa képviselt Nagy-Szombat város szempontjából szól a törvényjavaslat ellen. Kemény Gábor b. miniszter és Rakovszky István előadó felvilágosításai után a ház a törvényjavaslatot egyáltalánosságban, mint részleteiben elfogadta, ellenben Horváth Gyula határozati javaslatát mellőzte.

Ezután a posta-takarékpénztárakról szóló törvényjavaslat vétetett tárgyalás alá. A felszólalt képviselők valamennyien az intézmény életbeléptetése mellett nyilatkoztak, és csak a részletekre tettek megjegyzéseket. Hozzászóltak a kérdéshez Hegedűs Sándor előadón kívül Dobránszky Péter (aki a postákat sikkasztó-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Melyik nagyobb ellenség?

(Történelmi adoma.)

1
Tata várát a magyarság
Egyre töri, vijja:
Ostromszernak, bátorságnak
Nincsen semmi híja.
Benn a török nagy kevélyen
Még számba sem veszi:
Az erős fal, mély vízárok
Megóvja, megvédi.

2
Zug az ágyu, reng a bástya,
A röppentyű szárnyal;
Gyéren szól rá az ellenség,
Csak immel, csak ámmal.
A vár népe ifja, véne
Nem gondol a vészszel:
Földrengető ágyuszóval,
Magyar vitézséggel.

3
Várbasának, Abdalláh-nak
Háremhölgye, Szadna,
Szeretné, ha mind a száznak
Parancsot ő adna;
Visszavonás s perpatvarnak
Se hossza, se vége.

Papueskormány alatt nyögött
Abdallah fensége.

4
»Künn is ellen, benn is ellen, —
Vaj' melyik erősebb?
Szabadulni hogy kellene:
Mahomed, taníts meg!
— És Mahomed, jó Mahomed
Nem késik, azonnal
Intó szavát felemelni
Mélytő komoly hanggal:

5
»Hagyd a várát s háremedet,
Nem való az néked;
Engem ugyse', semmi haszna,
Ha nem használz féket.
Papueskormány ül nyakadon;
Eredj haza, szolgálom;
Ölts tunikát jó magadra,
S fonogass a rokkán!.

6
És Abdallah, szegény basa
Élt a szép tanácssal:
Könnyen kötö meg a békét
Várvívók hadával.
Ott hagyá a száz háremnőt,
S kiált a magyarra:
»Magyar, vigyázz! ott maradt a
Feleségem, Szadna!.

Mária bolondja.

— Karczolat. —

— Szagter bácsi, hány éves?
— Haha! Biz azt nehéz volna megmondani, mert mikor még a hold és csillagok nem voltak, én és a szűz Mária voltunk, és leszünk akkor is, a midőn sem virágok, sem állatok, sem emberek nem lesznek.

— Szegény szűz Mária, ugyancsak megvénülhetett oly végtelen idő alatt!

— Haha! A szűz anya nem vénül meg soha; most is oly fiatal, mint Ó-Budán volt, mikor szent Annával és velem a semmiből megteremtődött.

— Szagter bácsi, mondja meg hát, a szűz anya mikor utazott a menyországba?

— A szűz anya ugyanazon időben ezer és ezer alakban mindenütt van. A felsővároson mint özvegy bábosné, a rác-utczában mint fiatal hajadon, Pesten a csömöri uton mint korcsmárosné, s ki tudja, még hol és hányféle alakban jár az emberek között?! ... Mert a szűz anyának végtelen hatalma van. Ha ő akarná, a kik most élnek, egy pillanat alatt nem volnának, s a kik a földben porladoznak, mind föltámadnának!

*

intézeteknek nevezte), Helfy Ignác, Komlóssy Ferencz (aki attól tart, hogy ez új intézmény szaporítani fogja a sikkasztó jelöltek számát) Göndöcs Benedek és Kemény Gábor b. miniszter (aki csak Dobránszky és Komlóssy sikkasztási vádjainak visszatartására szorítkozott). Ezzel a törvényjavaslat általánosságban elfogadtatván, a részletes tárgyalás holnapra halasztatott.

A romániai szarvasmarha bebocsátása.

(Vége.)

E véleménynek sok ellenzője van. Lássuk az érveiket. — A mit ők állategészségügyünk veszélyeztetéséről mondanak, arra visszatérünk még; ezenkívül azonban minden érvök abban összpontosul, hogy ezen intézkedés, t. i. a behozatali tilalom, előnyére szolgál szarvasmarha-tenyésztésünknek, míg a bebocsátás ennek csak árt. — Ez nem áll, bizonyítja a tapasztalat. A magyar és romániai szarvasmarha között lényeges különbség van.

Az egyik tenyésztésre, a másik hizlalásra alkalmasabb, s mi azt hisszük, e különbség mellett lehetetlen, hogy a bebocsátás vagy tilalom befolyásolná a tenyésztést.

De igenis, — és ezt igen szépen fejtette ki gróf Bethlen András idézett cikkében — a szarvasmarhák bebocsátása által újból élénkülne a kereskedelem, gyarapodnának a hizlalók, ez által közvetve emelkednék Erdélyben a szeszipar, szóval közgazdaságunknak ez nagy előnyére szolgálna.

Tudtunkkal a román kormány több ízben tett kormányunknak ez iránt már javaslatokat. — De a tárgyalások mindég eredménytelenek maradtak.

Ujabban is — mint biztos forrásból értesülünk — a román kormány tárgyalásokat folytat ez iránt kormányunkkal és igen kedvező ajánlatot tett. Románia megengedi Magyarországnak, hogy egy magyar szakértőkből álló egészségügyi bizottságot jelöljön ki, mely a román bizottsággal egyetemben ellenőrizné a romániai állategészségügyi intézkedéseket.

A román kormány kész e bizottság költségeit fedezni, mert természetes, hogy ennek Romániában kellene székelni. — Ezenkívül kész magát alávetni a legszigorubb kezelésnek is, csak hogy nyitassék meg ismét a magyar határ a romániai szarvasmarhák előtt.

Ily körülmények között nem láthatjuk be, mily okok lehetnek azok, melyek kormányunkat arra indítják, hogy Romániával semminemű konvenczióra ne lépjen.

Már néhány év óta Románia mindent elkövet, hogy állategészségügyét rendezze. Alkotott erre vonatkozó törvényt, mely jóval szigorubb a mienknél, megtesz minden tőle telhetőt, csak hogy kiirtsa területéről a marhavészt.

Csak hogy hiányában van szakértőknek, a kik a törvényt a maga teljes szigorában végrehajtsák. — Ez az oka annak, hogy a marhavész oly gyakran hurczoltatik be Romániába.

Mert azzal tisztában vannak már a tudósok, hogy Romániában nem ered a vész, hanem csak behurczoltatik oda, még pedig Oroszországból. — Hiába rendel el a román kormány állandó határozattal Bessarabia ellen, mégis onnan hurczoltatik be a vész, a minek csakis a lelkiismeretlen hivatalnokok lehetnek az okai. —

Ha azonban — mint értesülünk — a román

kormány hajlandó az ellenőrzés jogát a magyar kormányra bízni, az ez által kijelölt bizottságnak teljes rendelkezési jogot adni, megvan minden garancia arra nézve, hogy mielőbb Románia is fog teljesen rendezett állategészségügygel birni, — tehát mi ok sincs arra nézve, hogy előlük a határt Magyarország elzárja.

A romániai marhabebocsátás egyszersmind nagy előnyére szolgál a kincstárnak is, minthogy minden egyes szarvasmarha után meglehetősen behozatali vám is fizetendő.

Ha azonban Magyarország ennek dacára sem lépne konvenczióra Romániával, ugy a román kormány el van határozva, a magyarországi ipar- és kereskedelmi cikkeknek teljesen elzárni az országot és lehetlenné tenni minden kivetelünket Romániába.

Azt hisszük tehát, hogy a magyar kormány nagyon helyesen cselekednék, ha állategészségügyi érdekeink teljes megóvása mellett megengedné a romániai szarvasmarhák behozatalát.

A tárgyra különben még visszatérünk.

—y—

Külföld.

Az orosz-angol viszály. A londoni „Standard” a következő távirati hirt hozta: „Mint egy hozzánk érkezett tudósítás jelenti, az oroszok a Murghab folyam partjai mentén nyomulnak elő.” Ez a hír egészen háttérbe szorítja a márcz. 30-ki orosz-afgán összeütközést. Ennek a híré is a Standard hozta és Londonban nem kételkednek a legújabb hír alapossága felől. Az oroszok előnyomulásáról szóló hír óriási riadalmat okozott. Azt mondják, hogy most Anglián van a sor határozni háboru vagy béke fölött. A békétárgyalások idejét hadi készülődésekre használják fel. Komarov orosz tábornok hivatalos jelentése a márczius 30-diki harcokról már megérkezett Pétervárra. Természetes, hogy az oroszokat minden felelősség alól fölmenti s az összeütközést teljesen afgán provokációra vezeti vissza, sőt azt állítja, hogy az első támadást afgán részről intézték s hogy csak ennek folytán volt kénytelen az orosz fővezér csapataival akcióba lépni. Önvédelmi tény volt tehát a küzdelem. Ez orosz előadástól azonban sok lényeges pontra nézve eltérnek az angol tisztek jelentései s hogy az igazság inkább az ő részükön van, az Komarov jelentéséből is kitűnik. Orosz részről az eddig leplezett álnökság mindinkább napfényre derül. Londonban már hatkát sem adnak az orosz diplomaták szavára. Pétervárról tényként említik, hogy Bismarck közvetítő szerepet visz a két hatalom közt.

Olesó pénz.

— Ajánlva az osztrák-magyar bank kormányzóságának. —

(Vége.)

Általános ipari s kereskedelmi viszonyainkat tekintve, kívánatos és óhajtható volna, hogy az osztrák-magyar bank nemcsak bejegyzett, hanem minden biztosíték-képes kereskedőnek és iparosnak hozzáférhetővé tétessék. Legyen az alapelv a biztosíték, a kezesség és nem a czég-bejegyzés, melynek e tekintetben vajmi kevés gyakorlati értéke van. Négy és fél százalékos pénz a mi üzletembereinknek és iparosainknak óriási előnyére válnék, ha megnyitnánk az osztrák-magyar

bank brassai fiókja kisebb kölcsönöknek is, és nem csak nagyoknak.

A mennyiben pedig ez által a munka is szaporodnék, és így a hivatalnoki személyzetet is gyarapítani kellene, emelje fel a bank a kamatlábat egy százalékkal, még ez esetben is csak isten áldása lesz pénzén.

Ez vonatkoznék az iparosokra és kereskedőkre általában, a melyeknek hozzáférhetővé kell tenni minden áron az osztrák-magyar bankot. Mert abból, hogy ez leszámítolja más pénzintézetek váltóit, abból vajmi kevés hasznunk van nekünk, az a haszon csak az illető pénzintézetek haszna, a melyek kapnak négy és fél százalékos pénzt és adnak nyolcz százalékosat s így idegen pénzen már is három és fél százalékot nyernek.

Van azonban még egy másik szempont, a mely minket magyarokat érdekel kizárólag. Ez pedig a magyar elem mellőzése.

Addig, míg az osztrák-magyar bank cenzorai és hivatalnokai között a magyar elem nem lesz úgy képviselve, mint a német, addig a magyar kereskedő és iparos hitelképessége növekedni nem fog e banknál, bármily nagy is legyen hitelképessége különben. Az osztrák-magyar bank pénzével nemzetiségi politikát támogatni — bár ha ez indirekte történne is — nem szabad. Pedig mi más az, midőn azt csakis gazdag gyárosok és kereskedők használják, még pedig az üzletforgalomhoz mért nagy összegekben.

Ha igazságos eljárást akarunk követni, akkor az ország területén élő összes nemzetiségbeli állampolgároknak, a mennyiben természetesen hitelképesek az illetők, meg kell nyitni az olesó hitelt.

Ez azonban soha sem érhető el, nálunk bármily módon is szépítgessék talán az illetők, akkor, ha a cenzorok tulnyomólag egy nemzetiségbeliek, különösen, ha a három nemzetiség között oly éles ellentét és érdekösszesség forog fenn. A mi viszonyainkhoz mérten egyenlő mértékkel csak úgy lehetne mérni mindenkinek, ha a cenzorok a három nemzetiségből egyenlően neveztetnének ki; ha a magyar felek hitelképességét a magyar, a szász felekét a szász és a román felekét a román cenzorok állapítanák meg.

Addig, míg ez nem történik, az osztrák-magyar bank brassai fiókja csakis egy nemzetiség monopolja és privilégiuma lesz, leginkább a magyarság hátrányára.

Elmondottuk nézetünket tárgyilagosan, távol minden nemzetiségi érdektől, távol minden chauvinisztikus szenvedélytől. Nem akarjuk megvonni senkitől az olesó pénz jótéteményét, csak egyenlően akarunk részesíteni abban mindenkit, legyen az magyar, szász, vagy román.

S mi azt hisszük, hogy az osztrák-magyar bank magyarországi alkormányzója, dr. Kautz Gyula ur, e tekintetben helyt fog adni kérésünknek, melyet elég melegen nem ajánlhatunk figyelmébe. De ha a bank önmagától, saját iniciatívájából nem teszi meg a szükségeseket, úgy apellálunk a magyar kormányhoz, hogy érvényesítse ez irányban befolyását.*)

—L.—

*) Aduk ezen cikket, hogy tudatával birjon a nagy közönség ezen kívánságot. De a mennyiben e cikk keretében újabb dolgok fordulnak elő, arra jövőre visszatérünk.

Szerk.

Diadalmas, átszellemült mosoly szokott az öreg vak koldus arcán lebegni, midőn a szűz anya szépségéről, végtelen hatalmáról s örök életéről beszélt.

A fejeváriak naponként látták az öreg vakot, a mint a világtalanok óvatosságával bolyongott az utcákon. Ajkai titkos ígéket rebegtek, így járt-kelt házról-házra, alamizsnát kérve, a szűz anyát dicsőítve, a ki az istennél is jobb, hatalmasabb.

A gyermekek kinevették, csufolták; de ő azért folyton szeliden mosolygott, — hiszen ő a szűz anyát látta, puha kezét fogta, s érezte lehelletét... A szűz anya pedig oly szép, oly magasztos!...

*

Szalter bácsi nem volt mindig ilyen görnyedt, világtalan koldus. Egykor szép, fiatal legény volt, a kinek ércizmu keze könnyen pörgették a nagy kővágó kalapácsot. Szalter bácsi kövező volt, s midőn Buda utcáit kirakta szép kockás kövekkel, vidám dalai sokszorososan visszhangoztak a kéklő hegyekről.

Ha elharangozták az „Ave Máriát”, szerszámaikat vállára veté s füttyörészve sietett Ujlak egy tiszta utcájába, hol Mariska tárt karokkal várta édes csókra, forró szerelemre.

Hanem hát az ég is beborul, a boldogság is elsötétül...

Egy napon munkájából haza térvén, Mariskáját nem találta a kapuban.

Ott benn feküdt a hullámos, puha ágyon — betegen, halvány arczczal, ziháló kebelével.

Szalter bácsi könyező szemekkel nézte a szenvedő leánykát, a ki halvány arczával, fájdalmas mosolyával úgy hasonlított az ágya fölötti képhez, melynek lángoló szívét gyilkos török átütöttek.

Szalter bácsi nem járt ki a munkára, éjjelnappal őrizte a beteg ágyát, törülgette veritékes homlokát, csókolgatta kékes, láztól égő kezét.

Midőn a betegtől harmadszor búcsuzott a nap, a lányka fölemelte fejét s nehéz sohajjal, holtan hanyatlott vánkosaiba.

Szalter bácsi alatt inogni kezdett a föld, szemei elhomályosultak, s eszméletlenül rogyott Mariskája hiedeg tetemére.

A halottat leemelték az ágyról s fekete ravatalon fehér koporsóba fektették; ájult kedvesét pedig sokáig mosdatták, míg föleszmélt.

Első, fáradt tekintete a „Mater Dolorosa” képére esett, s ezt addig-addig nézte, míg karjait kitárta s Mariskája nevét kiáltva, ismét elájult.

Midőn ismét felocsudott, a kórház rideg ágyán találta magát.

Hosszu, keserves napokat töltött Szalter bácsi az irgalmasoknál, s midőn felépülve távozott onnan, remegő léptekkel támolygott az utcákon, hol helylyel-

közül Mariskája képét árulták, a mint törökkel átütött szívvél, fájdalmasan mosolygott a járó-kelő emberekre.

Szalter bácsi komoran, szótlanul járkált ezóta s munkája közben sokszor aláhanyatlottak karjai s tétova tekintettel bámult a messziségekbe.

Egyszer, a mint egy követ darabokra tört, ennek szilánkjai szemeibe pattantak s megfoszták őt a világozság áldásaitól.

Ekkor lett csak igazán boldog!...

A világot eltakarta előtte örök, hajnaltalan éjszaka; szívéen, lelkén pedig megkönyörült az örület.

Képzeteiben folyton előtte lebegett Mariskájának törrel átütött alakja, azon fájdalmas nő árnya, kinek hangját nem hallhatja, kezét nem foghatja, hiába keresi. De a végtelen szépség, a végtelen jóság, mely ezer és ezer alakban környezi őt, egyszer csak megszólal mellette, átkarolja őt, s akkor ismét lát, ismét ifju lesz; mert az ember nem hal meg, csak más alakot ölt, lelke örökké vándorol...

Szalter bácsi most a siron túl folytatja vándorlását. Vajjon megtalálta-e már halhatatlan Máriáját?

Hogyne!... Az ő szűz Máriája szép, jó és hatalmas, mert igazán szeretett.

Pongrátz Béla.

Városi ügyek.

Brassó város közgyűlése.

— április hó 15.

Brassó város képviselő testülete tegnap tartá rendes közgyűlését. A város polgármestere többek között jelenté, hogy számos szegényeknek havi jutalék lett a szegénypénztárból utalványozva, míg fogyasztási adó fejében 5605 frt. 95 kr. folyt be, a kórházban 54 beteg gyógykezeléstett. Városi irnoknak Teutsch Frigyes dijnok lett megválasztva. Ezekután igen érdekes interpellációk intéztettek a polgármester úrhoz. Schuster Károly Lajos gyógyszerész 3 interpellációt intézett:

1. Nekem — ugymond Schuster — és az egész képviselő testületnek nem lesz közönyös, ha a városi hivatalnokokról nyilvánosan ujságokban és röpiratokban oly dolgok mondatnak, minők a helyben megjelenő „Brassó” című lap idei 40. számában foglaltatnak. E lapszámában ugyanis egy brassói ügyvéd tollából megjelent röpiratról egy recensio foglaltatik, mely röpiratban szóról-szóra a következő tétel foglaltatik (Schuster írásból német nyelven olvas):

„Sehol olyannyira minden képzettség nélküli tétlen hivatalnok nincs, mint nálunk, és sehol a tétlenség oly ellenőrizetlenül nem gyakorolható, mint nálunk a hivatalnokok között; és ez igen természetes, mert nálunk a „versaille” név alatt ismert egy pár ügyvéd, tanár, pap és iparosból álló, a szász polgárságot, hirdeti műveltsége dacára, orránál vezető klikk, minden választást önkényesen vezetvén, csakis a klikk privát érdekeit tartván szem előtt, a választásoknál sem a jelölt jellemére, képzettségére és megbízhatóságára, hanem arra néz, hogy oly képzettség nélküli báb választassék, kivel tetszés szerint rendelkezessenek, különösen a politikai életben, és innen van az, hogy a város ügyei elhanyagoltatnak és a hivatalnokok legnagyobb része mit sem dolgozik, hanem a „versaille”, szolgálatában áll.”

Van e tudomása a polgármester urnak, hogy ily röpirat kézzől-kézre megy és egy egyet javára áruba van bocsátva? ha igen mit szándékozik tenni a hivatalnokok rehabilitálására, esetleg megindította-e már a fegyelmi eljárást azon képzetlen és tétlen hivatalnokok ellen. Ha nem, olvasta-e lapot, kész-e azt megszerelni és a szükséges lépéseket megtenni.

2. Köztudomásu dolog, hogy a kir. curia ítélete leérkezett Kehlhofer József Brassó város községe elleni kártérítési perében és hogy ezen ítélet szerint a város jogerejűleg el lett ítélve felperesnek 4031 frt. 34 kr. lefizetni.

Ezenkívül a városi tanács perköltségek fejében a volt városi alügyésznek 1000 frtnál többet utalványozott. Miután hír szerint Kehlhofer annak idején egyezségi ajánlatot tett volna, mely szerint végkielégítésül 2500 frtot. elfogad, azt kérdi a polgármester urtól, van-e tudomása arról, hogy a város e pert elveszté? gondoskodva van-e, hogy mely budget-tételből fog ez összeg fizettetni, mert e kiadásról ez évben nem lett előrelátva. Ha tudomása van az ítéletről, mondaná meg a közgyűlésnek, ki oka a per létrejöttének, ki oka annak, hogy az ajánlott egyezés annak idején el nem fogadtatott és hajlandó-e a polgármester ur ama hivatalnok ellen, ki e perre okot szolgáltatott a fegyelmi eljárást megindítani. Kéri-e tárgyat a legközelebbi gyűlés sorrendjébe felvenni.

3. Ugyancsak köztudomásu dolog, hogy a város néh. Rosner J. R. ellen már tavál elvesztett egy kártérítési pert 3000 frttal és most ismét leérkezett a curiától egy ítélet, mely szerint a város tartozik Rosnernek ugyancsak kártérítés czimen újabb 2000 néhány forint tőkét és 150 frt. költséget fizetni. Miután állítólag Rosner is tett annak idején egyezségi ajánlatot, melyről a város képviselő testülete, ép úgy mint a Kehlhofer ügyben, mit sem tud; kérdi és kéri ugyanazt, mit a fenti ügyben.

A polgármester válasza: *ad 1.* Sajnálja, de a „Brassó” kérdéses cikke kikerülte figyelmét; meg fogja szerezni az adatokat és a legközelebbi ülésen jelentést teszen. *ad 2.* Az ítélet leérkezetről tudomása van és mielőtt az összeg kifizetésre kerül, először a képviselő-testület elé hozza azt határozathozatal végett; akkor mindenről aktaszerű felvilágosítást ad. *ad 3.* Ezen ítéletről még nincs tudomása, de ez ügyben is ugyanaz fog történni, mi az *ad 2.* alatti ügyben és a legközelebbi ülés tárgysorozatába fel fog vétetni.

Ezek után Puskáriu József következő két interpellációt intézi a polgármester urhoz:

1. Tohán és még egy néhány község már négy év előtt kérelmezett a városi tanácsnál a város tulajdonát képező regálé-jogok megváltása iránt. E kérvény, dacára annak, hogy Schnell ügyvéd és maga Puskáriu már két év előtt interpellálta e tekintetben a polgármester urat, és azon választ nyerték, hogy legközelebb fog intézkedés tétetni, — maig sincs elintézve, sőt az egész ügyben maig nem történt semmi. Azt hiszi interpelláló, hogy ily ügyet, mely egy vá-

rosra, mint a községre nézve oly nagy horderővel bír, nem lenne szabad ily hosszú időn át elhúrozolni.

2. Töresvár vára a lehető legmostohább körülmények között áll. dacára annak, hogy a katonai kincstár már évek előtt 16,000 frtot szolgáltatott át a városnak, mely összeg a vár helyreállítására és fenntartására szolgál, miután a vár erődítési munkálatainak beváltására adatott a fenti összeg. Miután a város, dacára a képviselő testületi határozatoknak és a tanács ígéretének ez ügyben évek óta szintén mit sem tett, azt kérdi a polgármester urtól, mit gondol e két ügyben tenni, mert a kérvényező községek epedve várják az eredményt, a töresvári vár pedig naponta jobban és jobban tönkre megy és ha a város a kérdéses 16000 frtot más czélokra használja is fel, ez összeg oly kamatot nem hajthat, mint a mennyivel többbe fog kerülni a hoszura nyújtott adoptálás és helyre állítás.

(Folytatás és vége.)

A kulturegylet.

Lapunk legutóbbi számában közöltük volt a kulturegylet kolozsvári nagyülésének lefolyását, melyen a brassói küldöttek tevékenysége és működéséről a kolozsvári sajtó ismételtelen is elismerőleg nyilatkozott.

De azon tudósításból kimaradt a polgármester ebéde. Ehhez hivatalosak voltak a kolozsvári notabilitások közül többen s a vidéki küldöttek vezetői.

Brassó részéről Harmath Lajos, a ki itt is igen szép felkészöntőt mondott Felméri Lajosra.

A táviratok tömege ideérkezett s ezek között első sorban a brassai magyar dalegylet táviratáról kell megemlékeznünk, mely a jelenvoltakra kitűnő benyomást tett. Ime a távirat:

„Brassó, április 12. A brassói magyar »Dalegylet« szíves üdvözlét küldi az Erdélyi Magyar közművelődési egyletnek. Arasson az eszme minél előbb fényes diadalt.»

Üdvözlő sürgöny érkezett Erdélynek csaknem minden nagyobb városából, de ezeket tér szűke miatt nem közölhetjük.

E helyen közöljük még Harmath Lajos és Szerényi József szép felkészöntőit, melyeket az ismerkedési estélyen tartottak:

Harmath Lajos felkészöntője a következő:

„Uraim! Ha Hegedűs Sándor tisztelt barátom kijelentette, hogy többen ülnek ez asztalnál, kik mint nálánál érdemesebb férfiak, több jogosultsággal szólalhatnak fel, — mivel tudjam én, még a kicsinyek között sem legelő, e bátorságot indokolni? De uraim, ha önök egyenkint nagyok, nagy és becses az is, a kit és a kiket én képviselvek: a vidék népe, a vidék magyarjai.

Ezek nevében akarok egy poharat üríteni, egy férfiú egészségére, ki a mai közgyűlés türelmét kemény próbára tette. S tette ezt nem az által, hogy hosszasan beszélt, mert hisz mindnyájan elhallgattuk volna őt akár estig is; de igenis az által, hogy miután tudtuk, hogy minden következő mondata hatásosabb lesz előzőjénél: mi a lelkesedés kitörését igen sokszor voltunk kénytelenek visszafojtani, nehogy a még hátralevőből bármit is elveszítsunk.

Uraim! Dr. Felméri Lajos egyetemi tanár ur, ki mint az előkészítő bizottság elnöke, az adatok összegyűjtése s az egylet megalakítása körül oly halhatatlan érdemeket szerzett magának, megmutatta azt, hogy a magas tudományos képzettség nemcsak ki nem zárja a hazafias nemzeti érzületet, de sőt tömörebbé, intenzívebbé teszi azt. Ő reá emelem e poharat, s kívánnom, hogy ő ezen nemzeti ügy disztül sokáig éljen! Szerényi József felkészöntője:

Uraim! Mélyen tisztelt gyűlekezet! Van egy szó, egy kifejezés, mely nélkül nem képzelhető állam, nem társadalom.

E szó: a köteleesség.

Csak köteleességet teljesítek én is, midőn e diszes vendég koszoruban, annyi jeles szónok között, felszólalok, ismételtelen csak azon köteleességet lerovandó, melylyel a haza ifjai, a közügyek fiatal munkásai a szent haza nagyjainak tartoznak.

De van a köteleességnél még egy magasabb fok, mely önként jó, melyet nem parancsol semmi, mely csak azon érzelem önkéntes kifolyása, a melynek benyomását nagy tettek és nagy férfiak gyakorolják reánk, ez a: bámulat.

És én, uraim, ezen bámulat benyomása alatt állok most is, ez ünnepélyes alkalommal, midőn szemtől-szemben állok bámulatom tárgyával. Azok egyike ő, a kiknek kitartó munkásságától merit erőt az ifjabb nemzedék, a kiknek nemes példája tanít meg minket annak tudatára, hogy mi a köteleesség.

Csak köteleességet teljesített ő is, midőn e nagy napon közénk jött, hogy ő is részt vegyen a nagy munkában, — azon köteleességet, melyről soha még egy perczig sem feledkezett meg.

Évek hosszú sora óta látjuk őt elől jáni; évek hosszú sora óta a szabadelvűség zászlajával tör elé, járattal utakon lankadatlan erővel és kitartással viszi e lobogót, mely után a nemzet százazrei haladnak.

S a mily nagy ő a politikában, ép oly nagy a társadalomban. — A hol nagy eszmék- és nagy tettekről van szó, mindenütt ott látjuk őt, ott mindenütt vezérszerep jut neki.

Nem dicsérem őt, uraim, — mert nem dicsérhetem; először nem szorul arra, másodszor én nem lehetek hivatva arra. Tettei dicsérik őt.

De ki azon férfiú, körül én szölok? Ki az, a ki ifjúi erővel és hévvel állott előttünk ma is, a ki szónoklata hatalmával buzdított minket ma is tette? ... Hegedűs Sándor az, uraim, Kolozsvár város szülötte és országos képviselője, kit széles e hazában tisztelet és szeretet környez.

Reá emelem poharam, uraim, midőn a kulturegylet megalakulási stádiumában üdvözlőnlém. S áldom istenemet, hogy nekem jutott a szerencse, önök nevében őt üdvözlőnlém, — önök nevében is azon őszinte óhajnak s kívánságnak kifejezést adni, bárha őt isten ifju erőben, ifju hevében a hazának, a szabadelvűségnek és Kolozsvár városának soká tartaná meg.

Nem neki, uraim, a hazának van erre első sorban szüksége. Éljen Hegedűs Sándor.

*

A magyarországi sajtó igen behatóan foglalkozik a kulturegylettel. Különösen a „Budapesti Hirlap” egy igen figyelemre méltó cikket közöl, egy felhívást a nőkhez, melyet alábbiakban adunk.

„Főleg Kolozsvárt van szükség fokozott tömörülésre, mer* ott az egyesület leginkább van exponálva, működését az oláh propaganda megbénítja, elensúlyozni akarja. Ott a haza érdeke zászló alá hívja nemcsak a honfiakat, de a honleányokat is.

Erdély hölgyeire nagy és szép feladatok várnak. Érvényesítnünk kell azt a hatalmat nemzetünk szolgálatában, melylyel a szépség, női báj, finom tapintat és természetes hódító erő őket felruházta.

A férfiak hatásköre a társadalmi agitációban hamar kimerül. Fellépésük, intézkedéseik gyakran provokálnak, ellenhatást idéznek elő szenvedélyeket, hagnak hátra keserűséget. Mindezt a nő elkerülni, kiegyenlíteni, eloszlatni tudja. Társadalmi törvényt, divatot, szokásjogot szabni csak a nőknek adatott.

Nélkülük a magyar egyesület legjobb esetben is csak felsikert érhet el. Velük szövetkezve nincs az a Dáko-Románia, mely meg ne hódolna előtte. Legyenek ők az egyesület lelke, apostolai; vegyék kezükbe ők az agitációt, szükséghez képest az intézkedést. Az ő pressziójuknak engedni fog az idegen, az ő édes ajkukról könnyen eltanulja nyelvünket, példájára követni fogja szokásainkat. Pár év s a nők agitációja megteremti az egyesület pénzalapját, magyar vezetés alatt álló kisdédvők egész hálózata támad az erdélyi községekben, iskolák alakulnak, s gyermek-kertek, hölgybizottságok terjesztik ki rájuk gondoskodásukat, a jótékonyaság fölkeresi általuk a szűkölködő magyart, egyengeti számára az önsegély útjait, jutalmakat tűz ki azoknak, kik nyelvünk sikeres tanításával érdemeket szereztek, ösztöndíjakat a tanulóknak, a magyar gyemekkertésznők és nevelők előtt tért nyit, az idegenben kiházasítással elősegíteni a magyar és oláh közt az egyesülést, hozományt ad a szegény leánynak s gondja lesz rá, hogy a párok magyarokká legyenek.

Őseink vérrrel és vassal küzdöttek idegen barbár inváziók ellen. A közművelődési egyesületnek a kultúra eszközeivel fognak harcolni a köztünk élő ellen-ségek ártó működése ellen. Pár ezer magyar nő, mint a nemzeti művelődés terjesztője többet használ most, mint őseink minden vérontásukkal valaha.

A közönség köréből. *)

Szíves figyelemre!

Minthogy különféle budapesti és bécsi szállító-czégek ügynökei állítólag olcsó szállítási díjak, s egyáltalában minden áron a t. közönséget magukhoz vonni akarják, úgy indítatva érezzük magunkat mi, a kik a helybeli piacon a gyűjtőkocsikbani áruszállítás kedvezményét meghonosítottuk, t. megbízóinkat, a kiknek érdekeit mindenkor szem előtt tartjuk, ez iránt felvilágosítani.

A mint már a név

gyűjtőszállítás

mondja, ezen szállítási módnak a t. czimzettek nézve csak akkor van tulajdonképeni célja s előnye, ha ezek az időnkénti feladási állomásokon egy

közös gyűjtőhelyet

használnak, a mennyiben ez által azon helyzetben vannak, hogy a kocsirakodásokat gyorsan befejezhessék és így az árukat lényegesen gyorsabban szállíthatják; míg ellenkező esetben, ha t. i. a t. czimzettek egy és ugyanazon feladási állomáson különféle czégek részére adják le áruikat, ennek természetes következménye, hogy a gyűjteményes szállítás legfőbb célját és pedig a gyors és olcsó szállítást nemcsak eltéveszti, sőt az áruk gyakran igen káros késedelmeket kénytelenek szenvedni, mert ez esetben a gyűjtőkocsi teljes rakodása természetesen vagy egyáltalán nem, vagy csak nagy késedelmekkel vihető keresztül.

Ennélfogva a t. áruszállító, illetve czimzett uraknak nagyon melegen ajánlhatjuk, hogy magukat az említett ügynökök által tévutra ne vezettessék és a mindenkor feladási állomásokon csak egy, t. i. közös gyűjtőhelyet, illetve czéget vegyenek igénybe.

A gyűjteményes szállítást illető, valamint minden más tudakozódásra készségesen adunk felvilágosítást.

Aronsohn H. és társa,
szállító-hivatal és vám ügynökség
a m. kir. államvasutak részére,
Brassóban.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget. a szerk,

Helyi és vidéki hírek.

Táncsics Mihály, az elhunyt népiró diszkardját, melylyel őt az ifjuság 1848-ban megtisztelte, a Táncsics-bizottságnak egy küldöttsége Bokros József elnök vezetése alatt személyesen nyújtotta át Pulszky Ferencz muzeumi igazgatónak, hogy fogadja el azt örök letéteménykép a muzeum számára. Az igazgató a kardot átvette s megígérte, hogy azt a személyi ereklyék közt fogja kiváló helyen elhelyezni.

Petroleum. Új forrás Erdélyben. Somosmezőn egy 9 hó óta működő társulat petroleum forrásra talált, mely a szakértők állítása szerint naponta 100 m. mázsa kőolajat szolgáltat. A forrásra 151 méter mélységben bukkantak. — Orosz petroleum. Orosz petroleumot szándékoznak a jövő nyáron a Dunán felfelé Ausztria-Magyarországba szállítani, s e célra cizisterna-hajókat készíttetnek, melyek a kőolajat Budapestre és Bécsbe fogják szállítani.

Marhavész. Gróf Taaffe osztrák miniszterelnök rendeletet bocsátott ki az összes országos főnökökhöz, az osztrák és magyar miniszterek közös megegyezése folytán, hogy egyetlen osztrák hatóság sem nyilváníthat valamely magyar kerületet marhavésznek az illető magyar hatóság megkérdése nélkül és viszont. A rendelet Horvátországra is kiterjed.

Pénzverő bandát fedezett föl a csendőrség, Vojvodinon Versecz mellett. A banda egyik tagja bevallotta, hogy egy verseczi rézművesnél kettős hengert készíttettek pénzgyártásra, ezzel azonban jó hamisítványt nem tudtak előállítani, de igenis egy egyszerű vasprés segélyével, mit rögtön bemutatott és egy husz-krajczárost gyártott a csendőrök előtt. A banda többi tagja, kik szintén elfogattak, makacsul tagadja a bűnrészeséget.

Apagyilkos. Toplecz községben egy pár bort

árusítván el, az árán fiával megosztózott. Azonban az osztalékkal fia nem érte be, miből szóváltás kerekedett, mely oly messzire ragadta őket, hogy az apa fiára fejszét emelt. De a fiu a csapást megelőzendő, egy feragadott fadarabbal atyját oly erősen vágta fejbe, hogy az ott helyben szörnyet halt.

A gör. kel. román egyházi zsinat vasárnap ült egybe N-Szebenben. A szokásos ünnepi isteni tisztelet után, melyen Román Miron érsek-metropolita celebrált, megtörtént a zsinati tisztviselők megválasztása. A tulajdonképeni tárgyalások csak 13-án kezdődtek meg.

Berehtold László gróf, Nyitramegye volt főispánja, Döblingben, a hol mult évi augusztus hó óta dr. Leidesdorf Miksa gyógykezelése alatt állott, meghalt.

Halálra ítél gyilkos. Bécsben 14-én volt az esküdtzéki tárgyalás Bednarzik Mátyás 21 éves, hulemi (morvaország) cipészsegéd ügyében. ki márczius 27-ikén Wanko Jozefa zálogköleszönőt oly kegyetlenül gyilkolta meg. Bednarzik teljesen beismerte tetteit, miáltal a pör befejezését nagyon elősegítette. Az esküdték rablógyilkosságban bűnösnek találták s a törvényszék kötélt általi halálra ítélte.

Veszélyes ugrás. Beregmegyében Bány és Som közt egy földműves a robogó vonatról leugrott, mert az uton meglátta néhány nap előtt megszökött feleségét. Bája nem lett, hanem a csendőrök feleségével együtt elfogták.

Porráégett millió. Kolomeában (Gácsország) ismeretlen okból a Spindel-féle sloboda-runaukskai földolajkészlet lángborult. A retentő lángok gyorsan terjedtek s megsemmisítették a szomszédos, Berghheim és Maa Garvey amerikai kőolajtermelők tulajdonát képező furógépeket is. A kár állítólag több mint fél-millióra rug.

Nyílt tér.)*

Egy gyönyörű konzol tükörrel ingyen!!

Minden negyedévben egy értékes tárgyat sorsolunk ki előfizetőink között teljesen ingyen, így az első negyedben egy faragványos konzol-asztalt tükörrel sorsolunk ki. A kisorsolt tárgyak értéke sohasem lesz kisebb 80 frtnál.

A ki ezen kedvezményben akar részesülni, az fizessen elő *április 15-ig* az **Élet** című folyóiratra, mely teljesen új irodalmi irányt fog képviselni s nagy feltűnést fog kelteni az írói körökben s a közönségnél.

Az „**Élet**” kiállítása diszes lesz s minden hónapban egyszer jelenik meg és előfizetési ára negyedévre *csak 1 forint*.

Előfizetések *április 15-ig* az „**Élet**” kiadóhivatalába: Budapest VII. kerület, Dohány-utca 54 sz. I. em. 14. ajtó alá intézendők.

Az „**Élet**” szerkesztője egyik ismert íróknak lesz „Unitarius” név alatt.

Az első szám április végén jelenik meg.

*) Az e rovat alatt megjelenteknek sem tartalma-, sem alakjáért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

A **Kis hirdetőben** minden egyes szó beiktatása csak **2 krba** kerül s bélyegmentes, ha a hirdető fél címe és lakása meg nem nevezetik; ellenesetben 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETŐ.

Felvilágosítással ingyen szolgál a szerkesztőség vagy a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a postabélyeg megküldetik, a hird. szám megnev.

KÖNYVEK

kerestetnek megvételre, ha tiszta és jó állapotban vannak s jutányosan megszereshetők. — Árjegyzékek a szerkesztős. küldendők. 9

FOLYAMODVÁNYOK,

beadványok, mindennemű magyar és német levelezések, nemkülönben fordítások magyarból németre és

németből magyarra olcsón készíttetnek. Hol? — mondja e lapok szerkesztősége. 2

KERTÉSZ.

Egy ügyes kertész, ki e minőségben már működött és jó bizonyítványokkal is rendelkezik, állomást kap. Írásbeli ajánlatokat elfogad a kiadóhivatal. 3

EGY TÁRS

kerestetik egy jövedelmező üzlethez a vidéken, a ki képes legyen legalább 3000 forintot az üzletbe fektetni. Az üzlet évi forgalma 25 ezer forint. Bővebbet a kiadóhivatalban. 4

TANONCZNAK

vidéki fűszerkereskedésben egy jó erkölcsű, szolid ma-

gaviseletű, 14—15 éves fiu, ki iskolákat élvezett, azonnal fölvetetik. Bővebb értesítést ad a kiadóhiv. 10

FÖLVÉTELEK

egy magyar fiu a könyvnyomdába tanoncznak, a ki legalább két gimnázialis v. reáliskolai osztályt végzett. Bővebb értesülés a kiadóhivatalban szerezhető. 6

ÁLLÁST KERES

egy jó bizonyítványokkal rendelkező intelligens fiatal ember. Ajánlatok (levélbelileg is) a kiadóhivatalba intézendők. 7

Egy ügyes

HIRDETÉSI ÜGYNÖK rögtöni alkalmazást talál. — Felvilágosítás szerezhető kiadóhivatalunkban. 8

HIRDETMÉNYEK.

Árverés.

A **Szekula és Zakariás** csődtömegéhez tartozó eczetgyár összes felszerelvényével és a meglevő készlettel s több üres hordóval, mely az ugynevezett „szövőrekesz”-ben van, alólírott tömeggondnok irodájában (belváros, nagy-utca 518/a szám alatt) folyó április hó 25-én a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el- és azonnal átadatni fog.

Kelt Brassóban, 1885. évi április hó 16-án.

(81 1-1)

Puscariu József,
tömeggondnok.

Minden bel- és külföldi ásványvizek

1885. évi töltés

a legolcsóbb árak mellett mindig frissen kapható az alulirt gyógy-szertárban, és pedig:

Rákóczy és Ferenoz József keserűvíz,
karlsbadi, egeri, emsi, gleichenbergi, giesshübbi,
franzensbadi, halli, klauseni, marienbadi, luhatschovitz,
pyrmonti, seftersi, lipóczy Salvator-víz,
továbbá **karlsbadi só, franzensbadi vasmórsó,** stb. stb.

Jekelius Nándor
gyógyszertára a Remény-hez
Brassóban.

(82 1-3)

A torontálmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben **EZÜST DISZ-OKLEVELET** nyert.
A bécsi 1883. évi nemzeth. gyógyss. kiállításon **EZÜST ÉRMET** nyert.
A triestli 1882. évi kiállításon **BRONZ-ÉRMET** nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon **ELISMERÉSI OKLEVELET** nyert.

**A MOHAI
ÁGNEZ
FORRÁS**

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVÍZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiferjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítónál,
Budapest.

Ugyisint kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1.500.000
palaczk.